

любимъ. Любимъ защото сме създадени да любимъ!.. Кажи какво ще правишъ природата?

— Природата си има цѣль, тя е посадила това чувство и у най-ситните мушици и инфузории. Ней трѣба любовъта, за да се плоджът и множатъ тварите и да се поддържа съществоването имъ. Обаче това, което е потрѣбно и цѣлесъобразно за природата, за настъ често искати, гледано отъ точка на чистий разумъ и отъ практичесна точка, никакъ не се явява цѣлесъобразно. Защо е на природата това съществование на тварите? Неизпитано е още; но намъ е известно, че тая любовъ ни прави да страдаме, слѣдователно не ни понася, и ний трѣба да се откажемъ отъ това чувство, вместо да го галимъ и въспитаваме въ себе си. Ний се мѫчимъ, копнѣвъ, умираме за любовъ и отъ любовъ. На природата това е нищо. Ако умремъ, други слѣдъ настъ ще дойдатъ да се мѫчатъ, копнѣятъ и умирятъ. Но за настъ нищо ли е това?

Нека се боримъ съ тоя покровителъ жестокъ — природата! Въ много нѣща ний сме навили, прѣвили сме природата и постоянно я прѣживаме за своя полза. Тя едно иска, а ни друго направимъ. Въ Англия скотовъдците сѫ направили у воловетъ и у други добитъкъ да нерастъхтъ рога, за да отива тѣхната материя на другите имъ полезни състави. Можемъ прочее и въ любовъта да надвиемъ природата въ своя полза. Ний сме дадени за щастие, а го не намираме; но не за туй, че го нѣма, но защото незнаемъ да го намѣримъ, обградени както сме и налагнати отъ всѣкаждъ съ законите и щенията на природата, закони и щения добри само за нея, за нейните цѣли. Любовъта е потрѣбна на природата, намъ е потрѣбно щастиято, или поне мира, нестраданието! Азъ казвамъ: Долу любовъта!

Холски продължаваше да брани своето учение съ голѣма распаленостъ. Фанатически партизани иматъ не само